

Турчина бѣше онъ умолилъ
 Свободно за да му ся допусти,
 Бѣ ся нарочито наканилъ
 Мене въ тѣмницѣ за да посѣти.

Празникъ свята недѣла си бѣше,
 Врата подземны ся отворихъ !
 Пролѣтно сльнце въздухъ блажѣше
 Зрацы въ тѣмницѣ ми проникиахъ !

Одавно свѣтлостъ очи лишени
 Отъ първо съ узърѣніе затмѣхъ
 Огниини искры разпространены
 Въстаникъ тѣмничн въздухъ листѣхъ.

Вѣрный мой другъ ужаленъ
 Нищто не смыкше да продума.
 Бѣше отъ Турчина съдруженъ
 Тяшко отъ сърдца само възджна!

Хлѣба подади ми цѣлѣ питѣ
 Врата ся паки тяшко затвори !
 Въ хлѣбъ пила бѣше остра съкрита
 Съ клято желѣзно, кто камень бори. (15)

Бѣганія знакъ то за менъ бѣше.
 Съ пилѣ обковы моя упилихъ !
 Сърдце отъ радость живо трѣпѣше ,
 Зидове съ клято си проломихъ.